

forforskjellige Under mod hinanden, hvoraf jeg foretrækker heller indtil videre at beholde det ene end det Ande, at faae en Presselov, der aldeles ikke vilde yde Sikkerhed mod Pressens Misbrug. Det er det, jeg har stillet mod hiint Ande, og derfor anseer jeg det for et mindre Ande, hvis vi fremdeles beholdt saadanne Bestemmelser, som i sig selv vare lidet onskelige, men som havde en saare lidet praktisk Betydning. Naar man ogsaa har tillagt mig den Mening, at man kunde lade sig nøie med denne Tilstand, fordi Domstolene kunne domme mildere end efter Loven, har jeg hverken umiddelbart sagt det, og det kunde heller ikke udsledes af, hvad jeg har sagt. Jeg skal ikke opholde mig længere ved det Almindelige af Sagen, uagtet jeg af mange Grund dertil kunde være fristet, men skal gaae over til de enkelte Paragrapher.

Hvad § 1 angaaer, forekommer det mig, at, naar man vil have Pressfrihed og dog Ansvar, er det aldeles nødvendigt, at der er en Bogtrykker nævnt, som man kan holde sig til, og at dette er en Mand, som har saadanne Egenskaber, at man hos ham kunde gjøre noget Ansvar gjældende, og det forekommer mig, at saameget man end kan interessere sig for at have den meest udstrakte Pressfrihed, saameget man end kan være imod alle de Baand, som hindre i at benytte Pressen med Frimodighed, kan dog Ingen, som vil Pressfrihed og er kjender Nødvendighed af Ansvarlighed, ville, at Ansvarligheden gjøres til Intet derved, at der ikke er nogen Person, som man med Sikkerhed kan holde sig til. Jeg anseer det derfor for nødvendigt, at Berettigelse til Bogtrykkerie er bunden til Bestemmelser, som i denne Henseende give nogen Betyggelse. Det er ogsaa det, som Udkaster har antydet ved at sige er berettiget Bogtrykker. Jeg vilde ønske, at Betingelserne, under hvilke Bogtrykkerbevilligen kunde gives, havde været nærmere bestemte, og jeg maa tilstaae, at det har været lidet tilfredsstillende for mig, at Sager om Berettigelse til Bogtrykkerie ere henlagte under Indenrigsministeriet, ikke under Justitsministeriet, ikke af nogen personlig Grund, men fordi slike Sager efter mine Tanker paa ingen Maade bør behandles efter de alminde-

lige Regler om Næringsbrug. Hvorledes der skal forholdes med Bogtrykkerierne, staaer i nøie Forbindelse med Presseloven, og maa derfor overlades til det Ministerium, hvorunder disse Love høre. Jeg maa bemærke, at i andre Stater, der have og i mange Aar have haft Trykkesfrihed, der er Afgangen til at drive Bogtrykkeri meget indskrænket; i Frankrig har det, idetmindste til den sidste Revolution, — og jeg troer ikke, at der er skeet nogen Forandring nu, — været nødvendigt, at have Regeringens Bevilling til at udøve Bogtrykkeri, og der var, idetmindste for saa Aar siden, kun 80 Bogtrykkere i Paris. I Norge forholder det sig dog anderledes. Der ere ved en Anordning af 1839 Bogtrykkerierne satte ved Siden af andre Næringsveie; men jeg anseer dette for en Ufuldkommenhed, og jeg troer ogsaa, at det er enestaaende i Norge; men, ligesom jeg troer, at det er nødvendigt, at Bogtrykkerne ere Personer, hos hvilke der findes nogen Betyggelse, saaledes finder jeg det ogsaa nødvendigt, at der ere alvorlige Straffe for, naar Skriftet udkommer, uden at Bogtrykkeren er nævnt, eller naar det udkommer hos en uberettiget Bogtrykker. Det forekommer mig, at der ikke er nogen Grund til at nedsætte de i sig selv meget lempeelige Straffe, som de ere foreskrevne i Udkastet; de ere langt mindre, end de hidtil have været, og særdeles milde, naar man sammenligner dem med dem, der finde Sted i andre Lande. I Frankrig er Straffen for at lade trykke et Skrift, uden at Bogtrykkerens Navn er anført, 3000 Frs.; angiver man et urigtigt Navn, er Mulkten 6000 Frs.; dersom et Skrift trykkes hos en uberettiget Bogtrykker, er det en Mulkt af 10,000 Frs. og 6 Maaneders Fængsel og Confiscation af hele Etablissemmentet, og det er ikke indskrænket ene til det Tilfælde, at et Smugbogtrykkeri er brugt, men allerede Besiddelsen af et saadant medfører denne Straf. Jeg er tvivrigt ikke ganske vis paa, at dette, der gjaldt under det constitutionelle Monarchie, endnu er blevet gjældende, jeg er ikke saa nøie bekendt med alle de Love, som siden Februar=Revolutionen have fundet Sted; men efter det almindelige Indtryk, jeg har af Forhandlingerne i Nationalforsamlingen og efter den conservative Character, som gaaer